

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v četrtek 20. marca 1890.

Službena desetletnica barona Winklerja.

Danes poteklo je deset let, odkar je vladarjeva volja postavila na čelo Kranjske deželne uprave gospoda Andreja Winklerja. Baron Andrej Winkler praznuje službeno svojo desetletnico: dokaz, da je upravičil nade, katere so na najvišjem mestu stavili vanj.

Uradniški službeni jubileji neso nikaka redkost. Tudi na odgovornem in važnem mestu deželnega predsedništva kranjskega praznovali so se že jednake slavnosti; vendar pa slovenski narod na Kranjskem doslej ni imel nikdar povoda udeleževati se jih. Baron Andrej Winkler je prvi, kateri more reči, da o službenem njegovem jubileji sočuvstvuje ž njim ogromna večina prebivalstva dežele, katero je upravljal.

Nam gotovo ne more nikdo očitati bizantinstva ali servilizma. V teh desetih letih bilo je pač mnogokrat, da smo gospoda Andreja Winklerja, čegar imenovanje za kranjskega deželnega predsednika smo svoje dni pozdravili jako simpatično, opominjali naravnost dolžnosti njegovih do večine deželnega prebivalstva. Prišli smo vsled tega v nemilost pri njem in pri mnogih rodoljubih, katerim je že zadostovalo samo to, da stoji na čelu deželne uprave Slovenec, ki narodnega svojega prepričanja nikdar tajil ni.

Zato pa se danes vendar pridružujemo onim, ki mu o desetletnici njegovega odgovornega in težavnega službovanja izrekajo svoje častitke, ne da bi se nam očitati mogla inkonsekvenca. Nikakor nečemo tajiti, da veleblagorodni gosp. baron ni izpolnil vseh naših nad; nasprotno pa tudi ne maramo zanikavati, da ji za vsa prizadevanja slovenskega naroda na Kranjskem — in ta prizadevanja ostajala so vedno strogo v ustavnem okviru — imel vsaj blagohotno naklonjenost in da bi bil gotovo storil marsikaj, ko bi mu vsled občnega položaja ne bile tako jako vezane roke.

Ni nam namreč pozabiti, da Slovenci na odličnem mestu nimamo zagovornikov, ki bi bili v stanu razpršiti one predsodke, ki vladajo tam o nas in katere so zatrosili uplivni možje nam sovražnih narodnih življenj. Žalostna, a obče znana resnica je to. Še celo lojalnost naša, katera je čistejša nad sonce in katera se je že tako mnogo krat sijajno in nesebično dokazala, skušali so s precejšnjim uspehom osumnjičevati Vender pa se priznava vsaj deloma, da je treba z nami računati kot s kompaktno narodno maso, katera vsled položaja svojega utegne kedaj v razvitku dogodkov biti velike važnosti za celokupno državo.

V takih okoliščinah torej nema lahkega položaja oni, kateri ima voditi upravo dežele Kranjske; kajti po jedne strani mora — ako hoče, da si ohrani zaupanje odločilnih krogov — ustrezati položoma slovenske večini prebivalstva, po drugej pa varovati ono namišljeno opravičeno oblast, katero si je v teku stoletij vsled narodnega protekcijonizma pridobil v deželi kranjske nemški živelj.

Mi smo torej, dasi smo vedno radi priznavali dobro voljo gospoda deželnega predsednika, zmatrali tudi za svojo rodoljubno častnikarsko dolžnost, opozarjati višje kroge na neopravičenost one politike, ki meri na to, da se v deželi Kranjske ohrani in za vedno utrdi veljava nemškega življa, in ki se protivi popolnemu izvedenju narodne enakopravnosti. Mnogokrat so pač naše besede zadele tudi današnjega jubilarja kot neposrednega izvrševalca višjih nalogov; nikdar pa se nismo obračali proti osobi njegovej, kajti spoštovali smo v njem rodoljuba, kateremu so znane potrebe našega naroda, ker je zibel njegova tekla v preprostej kmetiškej hiši.

Zdi se nam, da se politično obzorje mrači nad narodom našim. Najbližja prihodnost ne obeta nam nič dobrega; pač pa utegnejo celo za nas na Kranjskem nastopiti zopet taki časi, kakeršne skušajo še vedno naši bratje zunaj meja te kronovine. Seveda obupavali ne bomo, kajti le oni zdvaja sam nad sabo, ki ne čuti nikakeršne moralne moči več v sebi; takó globoko pa, hvala Bogu! naš narod ni še padel. Jedno pa priznavamo radi: to namreč, da

na kreslih deželnega predsedništva kranjskega morebiti leta in leta zopet ne bode moža, ki bi s toliko ljubeznjivostjo in upravno večobno združeval tudi toliko blagonaklonjenosti do slovenskega naroda.

Naš častnikarski poklic bode nam sicer morebiti še veleva postaviti se semtertja v opreko z nazori in z uredbami veleblagorodnega gospoda barona Winklerja; upamo pa, da bode vedel v vsakem takem slučaju pravično soditi naše stališče; soditi ga tako, kakor bi ga sodil, da nema slučajno v rokah brzda deželne uprave.

Zato naj pa vsprejme danes, ko mu slovensko korporacije in avtonomni zastopi vse dežele prihajajo čestitat, tudi naše najiskrenejše čestitke, katerim pridružujemo le še željo, da bi se njegovim uplivnim besedam posrečilo razpršiti one krive pojme, ki vladajo o nas Slovencih na odločilnem mestu.

V Ljubljani 18. marca.

Jutri bodo na Dunaji volitve za mestni zbor. Zopet bode hud boj mej židovskimi liberalci in zjedinenimi kristjani. Dunaj je glavno mesto naše države, zaradi tega je njegov razvoj tesno združen z razvojem cele države. Na Dunaj stekajo se velike svote denarja iz vseh dežel. Za ves razvoj se prestolnica ob sinjem Dunavu ima zahvaliti drugim avstrijskim kronovinam, vsem avstrijskim narodom. Zaradi tega bi se mesto Dunajsko na smelo sovravno postavljati proti nobenemu narodu naše države.

Dunaj tudi ni čisto nemško mesto. Prav nemškega značaja že imeti ne more in ne sme, ker je prestolnica mnogojezične države. Že to bi moralo Dunajske mestne zastopnike nagibati, da bi ne kazali sovraštva proti nobeni narodnosti naše države. Dunaj pa tudi po svojem prebivalstvu ni čisto nemšk. Ne le, da je na Dunaji mnogo visokih uradnikov raznih narodnostij, biva tudi v njegovem ozidju mnogo nemških trgovcev, obrtnikov in delavcev. Posebno Čehov je jako veliko, pa tudi družih Slovanov je mnogo v avstrijske prestolnici. Dolžnost Dunajskega mesta bi bila, da bi se ozi-

LISTEK.

Na sv. Jožefa dan.

Mej postnimi prazniki meni sv. Jožef posebno ugaja. Ne da bi bil na ta dan moj god, marveč zaradi tega, ker leto za letom gledam toliko veselih obrazov. Vsi Jožeti, Jožefi, Pepčki, Josipi in Joški in vse Josipine fine, Pepice in Žefice — in teh je nebrojno število — so na ta dan posebno dobre volje. Radost sije jim z obličja, ponosno korakajo ti po ulicah, ker je danes njih god in patrona vse naše Kranjske in še par sosednih kronovin.

In imeniten je ta njih patron in starodaven. Sveto pismo starega zakona nam že pripoveduje o premetenem egiptskem, pravilneje povedano, židovskem Josipu, kateri je Arabcem znan pod imenom Jusuf. Zeló nemirno je bilo njegovo življenje: bratje njegovi prodali so ga za nekoliko najbrže močno obrezanih srebrnikov v robstvo in pobotna, a nekda jako stara in zgubančena Potifarka skušala ga je ujeti v svoje mreže. Josip pustil jej je samo svoj plašč, s katerim pa stara dama ni bila zadovoljna in zaradi tega nastale so razne sitnosti in težave. Brečne sanje rešile so ga iz neprijetnega položaja in mož je potem pridno plezal po lestvici bogastva

in ugleda od klina na klin. Sanje njegove bile so povod pravim egiptskim sanjskim bukvam in ker so poslednje, male in velike, tudi na slovenski jezik preložene in v veliko tisoč izvodih razširjene, usojal bi se trditi, da je deloma že egiptski Josip uplival na slovenske literature razvoj.

No pa egiptski Josip ni bil svet, nekaj zaradi tega ne, ker takrat še svetnikov ni bilo, nekaj pa zaradi drugih vzrokov ne, a njegovo ime ostalo je slavno še v poznih rodovih in po njem imenoval se je oni preprosti in dobrosrčni tesar Nazarenski, katerega slikamo z lilijo in žago in čegar spomin redno 19. dan marca častimo.

Slavimo ga kot deželnega patrona, slavimo pa tudi kot patrona mnogih prijateljev in znancev, ki na ta dan praznujejo svoj god in katerim seveda iz srca čestitamo: „Na mnogaja leta!“

Ako človek tudi ne ve, komu je Josip ime, se vendar na ulici hitro spozna. Vsi Josipi in Jožefi, Pepsi in Pipsi imajo nekakšen sijaj okolu glave, če ne drugače, v podobi novega pokrivala. Na ulici stopajo ti ponosno, z lahnim smehljajem na ustnih, pozdravljajo na vse strani in stiskajo roke zdaj tu zdaj tam. Vrhu tega nekateri ljudje trdijo, da so si vsi Jožefi v obrazih malo podobni. Na obličjih Jožefov izražena je neka dobrohotnost, vse poteze so mehke, mile, črte zaokrožene in skupni

utis je prijeten, prikljupljiv. Moj prijatelj Nemec, ki je bil sam Jožef, je večkrat dejal, da imajo vsi Jožefi prave „Nährwatergesichter“, vsi nekaj častiljivega, odličnega v sebi.

Isti prijatelj bil je na svojega godu dan jako dobre volje. Vsakokrat priredil je izvrstno pojedino, pri kateri smo se po več ur dobro zabavali. A nekoč bil je pa skrajno srdit. Saj je pa tudi imel povoda! Nič hudega sluteč korakal je v polni zavesti svojega slavnega imendne po mestnem trgu, kar mu nasproti prikrevsa star „zašnofan“ berič, tudi Jožef po imenu. Birič Jožef je bil že nekoliko šil slivovca zli za zavrtnico in bil vsled tega posebno židane volje. Ko zagleda mojega mogočno stopajočega prijatelja, šine mu misel v glavo, da je baš sedaj najboljša prilika odpraviti obligatno čestitko. In pomigne mu kolegijalno z roko in zakliče od daleč na ves glas „compensirt“. Mojemu prijatelju je ta čestitka tako malo prijala, da je prav robato zagodrnjal v brado in še pri obedu pritoževal se, kako mu je berič Jožef svoj „compensirt“ v zobe zabrusil.

Neka vrsta Jožefov bode letos posebno srečna na „svoj god in praznik“. To so oni gospodje, ki bodo svojega rojstva kosti utaknili v nove uniforme. V tej lični opravi, z britko saho na strani, človek veliko pogumneje stopa v svet. Zaradi tega se nove

ralo na potrebe tudi nenemških občanov, ki tudi plačujejo občinske davke. Tam pa ni tako: Dasi biva na Dunaji več Čehov nego v Pragi, vendar se mestna občina ni mogla odločiti, da bi zanje osnovala posebno šolo. Da celo čeških propovedij v cerkvi Čehom ne privoščijo.

Ko so Čehi na Dunaji hoteli osnovati zasebno ljudsko šolo, delali so jim vse mogoče ovire. Dovolili so šolo še le, ko so videli, da je zabraniti ne morejo.

Ko se je na Dunaji začelo protisemitsko gibanje, ker je pritisk židov delal že stanje neznosno in je bilo zatorej treba, da se vse kristijanske stranske postavijo proti židom, so češki volilci tudi prihiteli stranki zedinjenih kristijanov na pomoč. Za lepe uspehe, katere je dosegla ta stranka, ima se zahvaliti češkim volilcem, ki so dobro disciplinovani šli na bojišče. Čehi so se zaradi tega jako zamerili židovskim liberalcem. Kako zahvalo so pa želi Čehi od stranke zedinjenih kristijanov?

Zastopniki te stranke so se v mestnem zboru postavili na izključno nemško stališče. Ko je prišla na vrsto prošnja češke šole za podporo, so kakor jeden glas glasovali na to, da se odkloni. Pri drugem priliki je pa jeden pristahev te stranke predlagal celo, da se ne sme dati mestna služba nikomur, ki nema čistega nemškega imena.

Da take stranke Češki in drugi slovanski volilci več podpirati ne morejo, je jasno. Če hočejo zedinjeni kristijani tako postopati s Slovani, potem je pač Dunajskim Čehom vse jedno, ali odločujejo v mestni hiši židje ali zedinjeni kristijani, da skoro rekli bi, da so prvi Čehom pravičnejši.

Zatorej moramo le odobravati, da so Dunajski Slovani sklenili postaviti se na svoje noge in da letos v tretjem volilnem razredu v okraji Leopoldstadt - Brigittenau postavijo svojega kandidata, stavbinskega mojstra Antona Blaho.

V oklici katerega je izdala avstrijska slovanska stranka, priporočujoč omenjenega kandidata, riše se tudi v kratkem programu te stranke, katerega bode gospod Blaha zastopal. Po tem programu bi se moralo Dunaju dati izjemno stališče, da bi bil upravna skupina sama zase. Dunaj kot glavno mesto mnogojezične države, v katerem biva na tisoče nenemških prebivalcev, ne more biti stolica nemške kronovine.

Ker ima Dunajsko mesto že nad milijon prebivalstva, naj bi se mu dal poseben deželni zbor in posebna deželna vlada. Na Dunaji bi seveda potem morali biti vsi avstrijski jeziki enakopravni in to mesto bi v narodnem oziru imelo pravi obraz avstrijske države. Ta program že zaradi tega ni napačen, ker bi se sčasoma utegnili zanj zanimati tudi nemški avstrijski patrijotje in mnogi Dunajčanje, kateri že čutijo, da se interesi mesta ne ujemajo več z interesi dežele. Pa tudi v interesu ostale Spodnje Avstrije, zlasti kmetov bi bilo, da se Dunaj izloči, ker sedaj v deželnem zboru glas kmetovskih poslancev nema zadostne veljave zaradi velikosti Dunaja.

Pa za danes tega ne bomo dalje razpravljali. Zmaga Slovanov na Dunaji bi bila jako važna,

ker s tem bi bilo svetu dokazano, da Dunaj ni nemško mesto, temveč mesto z meševitim prebivalstvom.

Slovanski zastopnik v mestnem zboru bi seveda ne mogel dosti doseči, a zmaga bi bila velike moralne važnosti. Ta uspeh bi zdramil druge Dunajske Slovane in posledica temu bi bila, da ne bi ostal osamljen v mestnem zboru. Vlada bi se pa bolj ozirale na Dunajske Slovane, ko bi ti imeli zastopnike v javnem zastopu in bi se torej njih eksistenca več tajiti ne mogla. Jutrnji dan torej ni brez važnosti za Slovane.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. marca.

Budgetna debata se v državnem zboru kmalu prične. Odlaka se nekoliko zaradi tega, ker je položaj jako zamotan. Do velikonoči bode generalna debata končana, specijalna se pa prične po veliki noči, da se duhovi malo pomirijo, predno pride dispozicijski fond na vrsto. Pogajanja med desničarji o verski šoli in odpisu gališkega zemljiško-odveznega dolga se še nadaljujejo. Nemški konservativci se nikakor ne morejo definitivno odločiti za odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga, če Poljaki ne glasujejo za versko šolo. Poljski listi pa pišejo, da Poljaki za tak šolski zakon, ki bi dajal cerkvi večji vpliv na šolo, ne morejo glasovati ker bi s tem se le oškodovala deželna avtonomija. Poljaki se trdo drže stališča, da v šolskih zadevah ima v prvi vrsti odločevati dežela, ne pa država ali pa cerkev. Predsednik poljskega kluba se je obrnil do Mladočehov, da naj se v svojem klubu posvetujejo o odpisu zemljiško-odveznega dolga in je obljubil, da pride k dotičnemu posvetovanju v klub, da dá potrebna pojasnila. Če bi se pa pokazalo, da se za odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga večina ne da dobiti, se bode pa ta zadeva za letos še odložila, kakor se bode tudi rešenje načrta novega šolskega zakona.

Nemško društvo v Pragi je izročilo namestniku češkemu spomenico, v kateri se pritožuje, da se v Pragi nemške šole zanemarjajo in da Nemci nemajo toliko šol, kakor bi jih po številu prebivalstva imeli morali. Nemški razredi so zatorej pronaolnjeni. Namestnik je obljubil, da bode stvar preiskal in potrebno ukrenil. Mi Nemcem prav iz srca privoščimo toliko šol, kolikor jih jim gre, a menimo pa, da bi jih Nemci tudi povsod morali Slovanom dati toliko, kolikor jih jim gre. Ali bi morda ne bilo umestno, da bi se tudi Slovani s takimi spomenicami obrnili do namestništev in deželnih predsedništev v onih kronovinah, kjer so glede šol prikrajšani. Ako bi spomenice drugega uspeha ne imele, bi vsaj svet izvedel, da se v Avstriji pravice ne kratijo le Nemcem, temveč mnogo bolj Slovanom.

Dne 3. marca je minolo petnajst let, odkar je Tisza ustopil v ogersko ministerstvo in sedem mesecev pozneje postal ministerski predsednik. Sedaj ko je odstopil, ni nobenega takratnih ministrov. Ministroval je tako dolgo, kakor noben konstitucionalni ministerski predsednik v Avstriji. Pod njegovo vlado se je Ogerska na videz jako razcvetela, v resnici pa zabredla v velike dolgove. Posebno je židovstvo imelo dobre dneve za Tisze, ker je lahko odiral narod, zato pa sedaj vsa židovska glasila tugujejo za njim.

na drugo. Preprosto ljudstvo je začelo, kakor prej, nabirati se okolu njega; baškirci, že skoro pomirjeni, so se unovič spuntali. Komandant Vrho-Jaicke trdnjave, polkovnik Stupišin, šel je v Baškirijo, sežgal nekoliko praznih naselbin, zasačil jednega izmed puntarjev, mu odrezal ušesi, nos in prste prave roke, ga spustil in zažugal, da bo na ta način postopal z vsemi puntarji. Baškirci se neso ugnali. Stari njih puntar Julaj, skrivši se ob času smrtnih kazni leta 1741., javil se je mej njimi s sinom svojim Salavatom. Vsa Baškirija je ustala in beda razunela se je z večjo silo. Freiman je moral zasledovati Pugačova. Mihelson si je prizadeval prestriči mu pot, pa slaba pot je onega rešila. Po cestah se ni moglo naprej, ljudje so se udirali v blato brez dna; reke so stopile čez bregove za nekoliko vrst, potoki so se spremenili v reki. Freiman se je ustavil v Sterlitamacki, Mihelsonu se je še posrečilo priti čez Vjatko po ledu, in čez Ufo na osmih ladijah in ne glede na zapreke, katerih je bilo kolikor le mogoče, nadaljeval je pot ter dne 5. maja v Simski tovarni trčil na tolpo baškircev, katerim je bil na čelu grozoviti Salavat. Mihelson jih je pregnal, osvobodil tovarno in se podal dalje prihodni dan. Salavat se je ustavil osemnajst vrst od tovarne, pričakoval je Beloborodova. Ta dva sta se zedinila in se podala Mihelsonu

Vnanje države.

Bolgarski oficijozni list „Bolgarije“ priporoča, da bi se dežela proglasila nezavisno, če Evropa neče priznati kneza. Če se diplomacija neče poprijeti inicijative, temveč je le vajena sankcijonovati že dovršene dogodke, naj pa sebranje odloči osodo dežele, in proglasi nezavisnost. Če bi Rusija zmatrala proglšenje nezavisnosti za izzivanje evropske vojne, je bolje, da se nezavisnost proglasi sedaj, ko Rusija za vojno še ni pripravljena, nego bi se pozneje.

Rusija je zadnja leta iz Kavkaza in iz srede države na zapadno svojo mejo pomaknila 26 peš in strelskih polkov, 4 topniške pešbrigade, 8 konjskih in kazaških baterij, 7 dragonskih in 6 kazaških polkov. Zadnje dni je pa v Proskurov se pripeljalo več vlakov čerkeske konjice. Iz Proskurova je konjica proti trdnjavi Kamienec-Podalski. Ta trdnjava je blizu rumunske in blizu avstrijske meje. V tej trdnjavi in okrog nje hočejo zbrati osem kavalerijskih polkov.

Papež je osnoval katoliško hierarhijo na Japonskem izbravši Tokio, Nangasaki, Kioto in Sandai za škofijske sedeže. Ravno tako jo osnoval katoliško prefekturo v nemških posestvih v Kamerunu.

Menotti Garibaldi je bil odložil svoj zbornični mandat. Z njim bi zbornica italijanska pač ne bila mnogo izgubila. Zbornica pa zaradi velicih zaslug očeta njegovega ni vsprejela odložitve mandata, temveč ga je laskavo pozvala, da ga še obdrži. On je pa vendar ostal pri svojem sklepu in bode torej v njegovem volilnem okraju nova volitev. Vlada „Riforma“ priporoča, da bi ga zopet volili. Menotti Garibaldi je zadnji čas popolnoma prestopil v vladni tabor in je mej drugim predlagal, da se je vladi izrekla zaupnica zaradi afriške politike. Crispi zatorej ne želi, da se sin narodnega junaka odtegne javnemu delovanju, ker njegova beseda v zbornici nekaj velja ne zaradi njegovih zmožnostij, no zaradi njegovega imena.

Minoli teden je vlada angleška doživela majhen neuspeh v spodnji zbornici. General Hamley se je pritoževal, da se za oboroženje prostovoljcev pre malo stori in zahteval, da se v ta namen več dovoli iz državne blagajnice. Vlada se je izrekla proti temu predlogu, ker se je leten donesek v ta namen itak že povečal, Hamley jev predlog je pa bil vzlic ugovarjanju vlade vsprejet. Zanj je glasovalo nekaj konservativcev, vsa opozicija in vsi unijonistični liberalci. Pri tej priložnosti se je pokazalo, da ima angleška vlada večino le tedaj, kadar gre za irsko vprašanje ali pa proti Gladstonovi politiki. V drugih vprašanjih je pa v vednej nevarnosti, da se jej nekaj konservativcev in unijonističnih liberalci ne izneveri. Zaradi tega se pa rešitev taci vprašanj vedno odlaš. Demisije sedaj vlada ne bode dala, ker vprašanje prostovoljcev ni tako važno. Vemo pa sedaj, da konservativna vlada ne stoji posebno trdno.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi 15. marcija. [Izv. dop.] Dvojna pomlad — probuja se narava, probuja se naše Zagorje. Razstopila se je mrzla snežena odeja, oživljajoče solnce ogreva zemljo in kliče na dan nežne cvetice — mile pomladine hčerke. Kdo se ne veseli pomladi! Vot te na! prihajala svistunja.

Vesna krasna
Što ti nam prinesla?
Krasnoje ljetičko

 Dalje v prilogi.

uniforme pridno naročajo in samo nožar Hofmann je v jednem dnevu sedem uradniških sabel prodal. Defenzivna sila države je s tem zopet storila korak naprej in naši Jožefi, katerim nedostaje lilije ali pa žage, imajo sedaj vsaj sablo, s sablo veselje, katero jim prav iz srca privoščim. s.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

IV. Poglavje.

(Novi uspehi Pugačova, Baškirec Salavat. Zajetje sibirskih trdnjav. Bitka pod Troicko. Odstopanje Pugačova. Prvo srečanje njegovo z Mihelsonom. Zasledovanje Pugačova. Brezdelnost vojsk. Zajetje Ose. Pugačov pod Kazanom.)

Pugačov, čegar položaj je bil videti breznamen, prikazal se je pri Ovzjano-Petrovskih tovarnah. Ovčinnikov in Perfiljev, katera je zasledoval major Ševič, predirjala sta Sakmarsko linijo s tremi sto jaickih kazakov in posrečilo se jima je, zjediniti se z njim. Stavropolski in orenburški kalmiki hiteli so za njimi in šest sto kibitek se je vzdignilo proti Soročinski trdnjavi. V njej je bil pri provijantu in furaži odsluženi polkovnik Melkovič, umen in odločen mož. Prevzel je načelnštvo čez garnizono, jih je napadal in prisilil vrniti se na prejšnja bivališča.

Pugačov se je hitro premikal z jednega mesta

naproti z dvemi tisoč puntarjev in z osmero topov. Mihelson jih je vnovič potolkel, jim vzel tope, pobil na mestu do tri sto mož, razgal ostale in hitel k Ujski tovarni, nadejaje se, da doide Pugačova samera, pa je kmalu zvedel, da je samozvanec že pri Beloreckih tovarnah.

Za reko Jurzenem je Mihelson srečno razbil še jedno tolpo puntarjev in jih podil do Satkinske tovarne. Tu je zvedel, da je Pugačov, nabravši do šest tisoč baškircev in kmetov, šel nad trdnjavo Magnitno. Mihelson je sklenil, prodreti globokeji v Uralske gore, z nado, da bi se zjedini s Freimanom okolu izvira Jaika.

Pugačov je obropal in zažgal Belorecke tovarne, hitro prekoračil Uralske gore in dne 5. maja dospel do Magnitne, ne da bi bil imel jeden sam top. Kapitan Tihanovski se je hrabro obranil. Pugačov sam je bil ranjen s kartečo na roki, se pomaknil nazaj in prizadel znatno škodo. Trdnjava je bila videti rešena, pa se je pokazala izdaja v njej: vozovi s smodnikom so šli po noči v zrak. Puntarji so planili, porušili ograje in udrli. Tihanovski in žena sta bila obešena; trdnjava oropana in sežgana. Ravno ta dan je pa prišel k Pugačovu Beloborodov s štirimi tisoč puntajoče se druhal.

(Dalje prih.)

Nova pomlad nam je prerodila tudi naše Zagorje, katero, dasi slovensko, vendar dosedaj ni kazalo narodnega lica. Upliv in pritisek nekaterih Nemcev in od njih hujših nemškutarjev, katerim prav dobro ugaja slovenska zemlja, naš denar in naš kruh — no nikakor ne naša narodnost, ta pritisek je bil tako silen, da je bilo naše milo Zagorje za Slovenstvo do poslednjih dni izgubljeno. Vesna krasna! Što ti nam prinesla? Prvi in jako važni plod nove pomladi je osnivanje društva „Sokol“. Marsikateri laskavi čitatelj, poznavajoč naše razmere, poreče: „To ni mogoče, „Sokol“ v — Zagorji?“ No istina je! Oglasilo se je že čez šestdeset članov, oglašajo se še vedno novi, vsa velika župnija obeta pomoč in tudi okolica se zelo zanima. Vsak lahko spoznava, da nam je narodno društvo neobhodno potrebno in da prav „Sokol“ bo imel po besedah g. Črnogorskega prelepo zadačo, buditi ljubezen do predrage nam Avstrije in premilega nam naroda. Prvomestnikom osnovalnega odbora izbran je značajni rodoljub g. Mat. Medved on in ostali odborniki so nam poroki s svojo delavnostjo, požrtvovalnostjo in vstrajnostjo, da se moremo nadejati najboljšega uspeha.

Poleg vesele vesti o tukajšnjem narodnem probujenju sporočam še drugo. Vodja tukajšnjega rudarstva g. Wriesnig, glava protinarodnega delovanja, gre! Že ob poslednji stački minolega leta zahtevali so rudokopi drugega načelnika. Naše ljudstvo je blago, ne treba mu niti trinoga, niti skale, s prijaznostjo in pravičnostjo pridobiš si je popolnoma. Da se nam pa zaničuje naš jezik, da se glasi „Wacht am Rhein“ pri vsakej veselici po večkrat, da se širi tevtonščina, da se deluje za „Schulverein“ s poveljem: „Der Herr H. schickt diese Karte, ein Gulden ist zu zahlen.“ — da se plaši narodnjake pri občinskih volitvah: „Če se udeležite volitve, ne dobite premoga za svoje operkarne!“ — tega ne moremo mirno trpeti, kajti kri ni voda! Mi se veselimo novega vodje, g. Drascha, nadejajoči se, da bode dober našim delavcem in pravičen našej narodnosti. S tem si „bo pridobil spoštovanje in zaupanje in bivanje mej nami mu bo prijetno. V to ime ga tudi srčno pozdravljamo. „Kak auknjetaja, tak i otkliknjetaja.“

Iz Krškega okraja 17. marca. [Izv. dop.] Človek, živeč v prosti vasi, dostikrat premišljuje, kako srečni so prebivalci po večjih krajih — sosebno pak oni po mestih, kjer imajo vsega na razpolaganje, česar jim je treba za telesni blagor. Kako bitko je ubogemu poljedelcu, kedar mu nevarno zbolijo zvesta in skrbna gospodinja, in zraven tega včasih še otroci, kakor je n. pr. bilo lansko zimo, ko je pogosto po kmetijskih hišah ležalo polno bolnikov na osepnicah. V taci in jednaci slučajih še le spoznamo, kake vrednosti je dobra zdravniška pomoč! V imenovanih boleznih smo imeli priliko prepričati se, kako skrbno in vrlo se je trudil naš obče spoštovani in priljubljeni okrajni zdravnik gospod dr. Josip Kersnik bolnikom lajšati bolečine: nikdar ga ni plašilo niti slabo vreme, niti grda pot, ne oddaljenost s Krškega v najmanjše in najbolj oddaljene vasi priti k obolelim. S kako prijaznostjo on postopa s ljudmi, ve najbolje isti, ki ga je že sam potreboval. Tako zdravnikovo postopanje daje bolniku poguma, da se potem z vso zaupljivostjo uda v njegovo pomoč, kar zdravju mnogo pomore. Tudi to je za nas uboge deželane neprecenljive vrednosti, ker g. dr. Kersnik prav malo ali celo nič ne računa, uvaževajoč dobro revne razmere prebivalstva v Krškem okraju. Prijatelj s Krškega mi je pa pravil, da g. Kersnik večino krških mestnih stanovnikov zdravi zaastonj.

Zato se nismo mogli čudom načuditi, čuvši da se je na Krškem našla oseba v ženski obleki, razsopraga Kessler, hči ondotnega lekarničarja Boemchesa, katera lazi že nekaj dni okoli meščanov z nekim nemškim pisanjem pod pazduho, ter lovi na sleparski način podpise. Kolikor smo poizvedeli, je omenjena ženska napovedala boj našemu g. zdravniku ter bi se ga rada baje iznebila s Krškega zato, ker Krška lekarnica premalo — ne posebno dobrih, — še manj pa svežih zdravilspeča... Obžalujemo, da se je razgospej Kessler posrečilo nekaj podpisov uloviti — ali bolje rečeno na sleparski način pritihotapiti, ker je ljudem pravila, da tukaj gre še za drugega zdravnika, ker je jeden premalo itd. Veseli nas, da je večina podpisancev, izvedša sleparstvo omenjene ženske, že preklicala svoje podpise. Upamo, da bode naš obče priljub-

ljeni zdravnik storil potrebne korake ter postopal sodnijski proti nesramnemu, obrekovalnemu in sleparskemu ravnanju lekarničarjeve hčere.

Omeniti nam je še, da napominana razžena hodi s polo tudi po okolici po župnijskih dvorcih, graščinah in boljših posestnikih, ter nagovarja ljudi v podpisovanje.

Preverjeni smo dobro, da se jej ne bode posrečilo veliko, ali celo nobenega prevariti. Radovedni smo, kaj poreče gosposka na to?

Mi bi omenjeni ženski — oziroma lekarnici svetovali, bolje pečati se z lekarno in skrbeti za boljša in sveža zdravila, nego pa na tak način postopati proti vrlemu in skrbnemu zdravniku. Vprašamo dotična oblastva: „Ima li lekarničarjeva hči na Krškem pravico delati zdravila ter oskrbovati vsa lekarniška opravila? Kje se je šolala in napravila potrebne izpite? Kaj moremo zato, ako ljudstvo nema zaupanja do lekarne — oziroma zdravil iz Krške lekarnice, ako jih pripravlja ženska?!

Gosp. dr. Kersnika pak naj to nikakor ne žali, vsaj vsi dobro vemo, kje zajec tiči. Prepričan naj bode, da uživa popolno zaupanje, ljubav in in spoštljivost vseh stanovnikov Krškega okraja.

Iz Gorenjega Logatca 16. marca. [Izv. dop.] Dasitudi ne vem, me li ni že kak drug poročevalec prehitel, in čeravno ste moje poročilo o letošnjem „pustnej kroniki“ i. t. d. vrgli v svoj koš, usedel sem se danes vsejedno za mizo ter zgrabil za „peresni kol“, da Vam pošljem, kar sem namenil se napisati „sine ira et studio“. —

Ker sem Vam zadnjič sporočil o tukajšnji bolezni — obrcih (Masern), katera se je mej šolsko mladežjo razširila v tolikej meri, da je moral šolski pouk prenehati, mi je danes konstatovati, da je imenovana bolezen sedaj zopet toliko ponehala, da se bode v ponedeljek (17. t. m.) s šolskim poukom zopet nadaljevati zamoglo.

V obče omeniti je, da so od novega leta sem bolezni tukaj kar na dnevnem redu, in človeku pridejo glede teh nehote na um svetopisemske besede: „Ne ure ne dneva ne veste, kdaj pride vaš Gospod“... in vas udari — bi še pristavil s — šibo bolezni!...

A ko bi hotel o vseh in raznih tukajšnjih „boleznih“ govoriti, kakor baš zaslužijo, — Vam na kratko rečem, da bi mi zmanjkalo — dobre volje.

Tedaj o čem družem!

Včeraj odšel je od tod dosedanj okrajni glavar g. dr. Mihael Gstettenhofer in se podal na svoje novo mesto v Kranj, ob enem pa je došel semkaj kot vodja okrajnega glavarstva, okrajni komisar g. Del Cott. — Nekaj nad jednoletno delovanje okr. glavarja g. dr. Gstettenhofera v tem okraju označiti je povsem zelo vestnim in marljivim, v tej kratki dobi trudil se je po svoji moči ustreči raznim zahtevam tega okraja. Bil je zaščitnik in pospeševatelj šoli kakor tudi v ostalem uradnik, katerega obdaje resna volja odpomoči vsakovratnim potrebam svojega političnega okraja. Zbok tega si je bil pa tudi pridobil v kratkem tem času bodisi kot uradnik — načelnik polit. oblastvu, — čisel prebivalstva, bodisi kot privatna oseba simpatije posameznikov, — kdor koli je sploh prišel z njim pri občevanju v dotiko. — S strogo narodnega stališča soditi ga, opaziti je le ta nedostatek, da ni bil vešč slovenskemu našemu jeziku v tolikej meri, kolikor bi se smelo zahtevati od slehernega polit. uradnika, ipak bode ostal temu okraju v prijetnem spominu, vsaj množica odličnega tukajšnjega občinstva, ki ga je v slovo k odhodu spremila na kolodvor, služila mu je v zadosten dokaz spoštovanja in časti!

—n.—

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je cerkvenemu predstojništvu Sv. Miklavža na Dobrni pri Celji za popravila župne cerkve 100 gld.

— (Baklada in serenada.) „Ljubljanski Sokol“ in „Čitalnica“ priredila sta včeraj zvečer ob 9. uri gospodu deželnemu predsedniku baronu Winklerju povodom njegove desetletnice baklado in serenado. Zbirališče bilo je v Čitalnici, od koder so s baklami krenili čez Kongresni trg in Gospodske ulice na Turjačanov trg, kjer je bila že zbrana mnogobrojna množica. Stopivši v krog zapeli so

kot prvo točko „Zastaveničko“, katero je baš v ta namen zložil mojster Nedvčd. Prelepa skladba pela se je izvrstno. Druga točka bila je „Zvezdam“, v kateri se je odlikoval g. Puciharja samospev, tretja in poslednja pa mogočni zbor „Kje je slavsko domovina?“ Vse tri točke pele so se precizno in jako krepko. Mej prvo in drugo točko šli so v imenu „Sokola“ starosta Ivan Hribar, brata dr. Tekavčič in Hanuš, v imenu Čitalnice dr. vitez Bleiweis Trsteniški, tajnik Lah in odbornik Drenik čestitat gospodu deželnemu predsedniku. Po končani serenadi zaklicali so pevci in „Sokoli“ trikrat „Slava!“, potem pa se vrnili v čitalnično restavracijo.

— (Deželnemu predsedniku baronu Winklerju) čestitali so povodom njegove desetletnice včeraj: podmaršal vitez Keil, baron Gall, deželnoobrambovski polkovnik, major Rummer, žandarmerijski poveljnik, deputacija uradnikov južne železnice pod vodstvom načelnika g. Habita, danes pa vsi uradi in učiteljstvo srednjih in ljudskih šol, raznih korporacij in društev. Narodnih društev poklonilo se je danes gospodu jubilantu osemnajst, nemška društva pa so se odlikovala s svojo odsotnostjo. Z dežele došle so od raznih občin brzoglavne čestitke, adrese in naznanila o imenovanji častnim članom.

— (Občina Vič pri Ljubljani) izvolila je v včerajšnji seji gospoda deželnega predsednika barona Winklerja soglasno svojim častnim občanom.

— (Občina Draga) imenovala je deželnega predsednika barona Winklerja v odborovi seji dne 16. marca 1890 svojim častnim občanom.

— (Spominska slavnost za Davorinom Trstenjakom) se odloži, ker jo bodo skupno urejali „Pisateljsko društvo“, „Sokol“ in narodna čitalnica v čitalnični dvorani. Dan slavnosti se bode pravočasno objavil.

Odbor „Pisateljskega podp. društva.“

— (Osobne vesti.) Gospod Egon baron Winkler imenovan je definitivnim vladnim koncipistom. — C. in kr. stotnik, Karol Spinar v Ljubljani, dobil je povodom svojega umirovljenja majorški naslov.

— (Iz Gradca:) V torek 18. t. m. bil je promoviran doktorjem prava na vseučilišči v Gradcu bivši Triglavan in vrli naš koroški rojak g. Alojzij Kraut, rojen iz Bistrice pri Pliberku na Koroškem. Čestitamo iz srca odločnemu, v dijaških krogih posebno priljubljenemu narodnjaku!

— (Slovensko gledališče.) Jutri se ponavlja izvrstna burka „Pojdimo na Dunaj!“ Igra ima toliko smešnih nastopov in prizorov, da vzbuja neprestano veselost.

— (Lepo volilo.) Dne 26. februvarja v Pulji umrši duhovnik g. Fran Pobar, rodod iz Voloske, volil je vse svoje premoženje, nad 30.000 gld., za ustanove revnim učencem.

— (Slavjanskij) koncertoval bode dne 23. t. m. v Novi Gradiški, dne 25. in 26. t. m. v Brodu.

— (Na Dobravi pri Kropi) umrl je dne 15. t. m. g. Simon Pogačnik, trgovec in posestnik, v 60. letu dobe svoje.

— (Odlikovanje.) Mestni zdravstveni sluga, Nikolaj Rus, dobil je srebrni zaslužni križec.

— (O javni telovadbi.) ki jo je „Pokupski Sokol“ preteklo soboto priredil v Karlovci, čitamo v „Agramerici“, da se je je poleg članov „Pokupskega Sokola“ udeležilo tudi 15 članov „Hrvatskega Sokola“ iz Zagreba, pri vajah pa je sodelovalo 6 Karlovčanov, 12 Zagrebčanov in 2 Ljubljancana. Gledé poslednjih piše rečeni list, da sta se odlikovala „durch Handstand Übungen, eine Specialität, in der sie Ueberraschendes leisteten“. Dalje pravi, da sta brata Benčan in Vernik jako zanimivo predstavljala na drogu tekmovalje atletov. Po telovadbi bil je banket z mnogimi napitnicami.

— (Pomnoženje vojaštva.) Kakor čitamo v Dunajskem listu, bila so zadnji čas v Budimpešti pod predsedstvom cesarjevim vojaška posvetovanja, pri kateri so se razpravljale važne premembe pri pehoti in pri lovcih. Mej drugim se je nekda sklenilo, da se bode iz četrth batalijonov sedanjih 102 pešpolkov sestavilo dva in trideset novih pešpolkov. Dalje se bodo raznobojni zalki (aufschläge) pri pehoti odpravili, številke polkov pa bodo našile na naramnicah. Tirolski lovski polk pomnožil se bode za več batalijonov.

— (Časnikarsko društvo) — snujejo časnikarji Zagrebški. V četrtek imeli so osnivalni shod in volili odbor, ki ima izdelati pravila. Društvu bode namen, pospeševati moralne in gnotne koristi časnikarjev in nabirati fond za podporo starih onemoglih članov, njih udov in otrok. Tako društvo bi bilo tudi v Ljubljani umestno, kajti dandanes skrbjeno je za najpreprostejšega težaka, le za časnikarje ne.

— (Učiteljski Tovariš.) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 6. št. nastopno vsebino: Uredba učiteljskih plač na Kranjskem. (J. Dimnik.) — Ekskurendna šola. (Fr. Trošt.) — Praktična uporaba teorije v kmetijstvu. — Knjiga Slovenska v XIX. veku. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Vprašanja in odgovori. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. —

— („Kmetovalca“) izšla je 5. številka. Vsebinsko: Objava vsem naročnikom semenskega krompirja, deteljnega semena, drevja i. t. d. pri kmetijskih družbi. — Pripraven stol za molžo? — Katere ameriške trte sadimo? — O škropilnicah za škropitev trt proti strupeni rosi. — Agrarni odbor. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Prememba v posestvi.) Graščino Čušperk (Zobelsberg) kupil je od bratov Elias g. Otte, tesarski mojster na Dunaji za 80.000 gld.

— (Dijaška-ljudska kuhinja) prejela je od občine Spodnja Šiška velikodušni dar 10 gld., za kar izreka svojo najtoplejšo zahvalo.

— (Z Dunaja.) Odvetnik dr. Markbreiter, ki je pred dnevi z Dunaja pobegnil, se je že dlje časa za ta korak pripravljaj. Jemal je denar na posodo, kjer ga je dobil in mej drugim pri „Länderbank“ potegnil 28.000 gold. honorarja. Poneveril je tudi vse premoženje svoje sestre udove, na ime druge sestre pa izdal za 300.000 gold. ponarejenih menic. Policija je preiskala njegovo stanovanje, a brez uspeha. Zasedujejo ga energično, ker je zelo verjetno, da še ni v Ameriki, ker je bil še pred osmimi dnevi v Monte Carlo. Skoro vsak dan zglašuje se na novo kakšna poškodovana stranka in vsota vseh zneskov, katere je dr. Markbreiter poneveril in zapravil, bode ogromna.

— (Iz Gradca) dobili smo nastopni dopis: Akademikemu društvu „Triglav“ je častna in radostna dolžnost, da se javno zahvaljuje na vseh tako bogatih doneskih, ki so mu došli in mu vedno dohajajo iz raznih krajev širnih slovenskih dežel za društveno njegovo zastavo. „Triglav“ poštevati si v največjo čast in najvišji ponos, da njegov klic ni bil glas zapuščenega v puščavi, nego da je našel jasen odmev v sredi rodoljubnih Slovencev. A do vrhunca vzklopelo mu je pa naidušenje videčemu, da se započeto podjetje od nežne strani pospešuje tako živo, tako krepko od zornih slovenskih gospic. Ponosen sme i mora biti „Triglav“, ponosen z njim celi narod, da ima tako odločne, tako vnete zastopnike v nežnem, krasnem spolu. Gospice, Slovenke! Vaši naklonjenosti veljajo čuti hvalečnosti in spoštovanja, ki polnijo srca vsem Triglavonom. Došli so nam sledeči doneski: Gospice Ormoške (utemeljiteljice) 36 gold.; gospice Ormoške 35 gold.; gospice Mariborske 50 gold.; g. Avšič, poštar na Krškem 2 gold.; g. dr. Treo, koncipijent v Celju 80 kr.; g. dr. Vrečko, odvetnik v Celju, 1 gold.; g. Bradaška, gimn. ravn. v pokoji v Gradci, 3 gold.; g. dr. Kotzmuth v Postojini, 2 gold.; g. dr. Hrašovec, odvetnik v Celju, 2 gold.; gospa Matilda Gomilšek-ova v Ljutomeru 5 gold.; gospica Nežika Sever-jeva v Ljutomeru, 3 gold.; Rodoljubi v Mokronogu 7 gold. 54 kr.; rodoljubi Ljutomerski 27 gold. 50 kr. Skupaj 174 gold. 84 kr.

— (Pevsko društvo „Adrijav Barkovliah.“) Poziv na drugi redni občni zbor, ki bode dne 23. marca ob 4^{1/2} uri popoldne v gostilni „Pri lepih Barkovljah“ (blizu župne cerkve.) Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo o društveni knjižnici. 5. Slučajno upisovanje novih pevcev in podpornih udov. 6. Posamični predlogi in želje. 7. Volitev novega odbora. Čestite družabnike se vabi, da se v obilnem številu udeležijo tega važnega zbora. Društvo je imelo v preteklem letu 340 gld. 66 kr. dohodkov, 303 gld. 57 kr. razhodkov, torej 37 gld. 9 kr. prebitka. Društveno premoženje znaša 155 gld. 24 kr. Vodstvo društva je naslednje: Dragotin Martelanc, predsednik. Josip Pertot, podpredsednik. Ja-

kob Pertot, tajnik. Anton Ščuka, blagajnik. Franjo Šmuc, arhivar. Odbor: Dragotin Pertot, Valentin Pertot, Jurij Čok, Mihael Fajt. Namestniki: Franjo Godnig, Franjo Ščuka, Avgust Pertot. Pregledovalci računov: Just Rebek, Anton Martelanc in Matija Pertot. Učitelj petja: Hrabroslav Ražem. Nadzornik za plačevanje glob: Anton Martelanc.

— (Bekštanjska posojilnica v Ločah na Koroškem) imela je 1889. leta 119.565 gold. 38 kr. denarnega prometa. Pristopilo je na novo 58 zadrušnikov, izstopilo pa 9, in šteje posojilnica koncem 1889. leta 284 zadrušnikov, ki imajo v deležih 4100 gold. in s pripisano dividendo 4540 gold. 76 kr. na dobrem. Hranilnih ulog uložilo se je na 55 knjižic 17.260 gold. 12 kr., izplačalo pa 10.261 gold. 29 kr. in je njih stanje z obresti vred koncem leta 40.123 gold. 9 kr., kateri so uloženi na 188 knjižicah. Stanje danih posojil pomnožilo se je za 9907 gold. in znaša koncem leta 43.933 gold. 13 kr.; posojila dana so 238 zadrušnikom, in sicer na menice 40.241 gold. in na dolžna pisma proti uknjižbi na zemljišča 3692 gold. 13 kr. Posojilnica je v minolem letu vedno imela za potrebo denarja na razpolaganje in je vsekdar vsacemu prosilecu hitro in točno pomagala, da je bil le prosilec zupanja vreden. — Koncem leta ostalo je 1739 gold. 41^{1/2} kr. gotovine. — Čistega dobička 462 gold. 82^{1/2} kr. Ako se od tega dobička 462 gold. 82^{1/2} kr. pri obnem zboru privoljenih 150 gold. odbije, ostane koncem leta 1889. čistega dobička 312 gold. 82^{1/2} kr., ki se pripiše k rezervnemu fondu poprejšnjih let 697 gold. 93 kr., in znaša koncem l. 1889. skupni rezervni fond 1010 gold. 75^{1/2} kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kotor 17. marca. Pogreb kneginje Zorke Karadjordjevičeve bode jutri. (Kneginja Zorka bila je najstarejša hči kneza črnogorskega. Porojena je bila dne 23. decembra 1864. poročena pa dne 11. avgusta 1883. s knezom Petrom Karadjordjevičem. V soboto povila je tretjega sina, v četrtek pa umrla za unetjem trebušne mrenice. Uredn.)

Berolin 17. marca. Govori se, da je Bismarck danes dal svojo ostavko.

Kolonj 17. marca. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Berolija, da se v poučenih krogih misli, da bode Bismarck prav v kratkem odstopil od vseh svojih poslov. Misli se, da se bode že današnji ministerski svet pod predsedstvom Bismarckovim baval z njegovo ostavko.

Pariz 17. marca. Novo ministerstvo sestavljeno je tako: Freycinet, predsedstvo in vojsko; Constans, notranje zadeve; Ribot, vnanje zadeve; Rouvier, finance; Roche, trgovino in kolonije; Bourgeois, pouk; Develle, poljedelstvo; Yves Guyot, javna dela; Fallières, pravosodje; Barbey, mornarico; Etienne, državni podtajnik. Novo ministerstvo snide se popoldne ob 4. uri v „Palais Elysée“, da se predstavi predsedniku Carnotu. Zbornici predstavilo se bode jutri.

Pariz 17. marca. Izjava, s katero novo ministerstvo jutri stopi pred zbornico, naglašja, da vlada išče opore v republičanski večini in da bode skušala zadoščevati splošnim koristim dežele z moralčnega, ekonomičnega in trgovinskega stališča. Izjava poudarja tri točke, ki se imajo takoj v roke vzeti: Izvajanje šolskih zakonov, državni proračun in interpretacija francosko-turške dogodbe iz 1802 leta. Glede izvajanja vojaških zakonov zagotavlja, da se vseučiliščne študije ne smejo pretrgati, duhovniškemu poklicu pa ne delati ovire. Govori se, da bode vlada posebno pozornost naklonila delavskim vprašanjem in da ne bode sklenila nobene trgovinske pogodbe brez pritrjenja zbornice. Vlada namerava ustanoviti nova mesta državnih podtajnikov za pouk, lepe umetnosti, finance in notranje zadeve.

Carigrad 17. marca. Na železnični progi, ki se baš sedaj gradi mej Izmidom in Angoro, 40 kilometrov onkraj Izmidu, bili z revolverjem in bodalci umorjeni nadzornik proge, neka ženska in italijanski asistent. Nadzornik imel je seboj štirideset turških funtov, da bi delavce izplačal. Asistent je še, predno je umrl, označil morilce. Jednega so že prijeli in priznal je vse. Morilci so izvestno priseljeni Čerkesi, ki so strah vsemu kraju.

Crnomelj 18. marca. Mestni zastop Crnomeljski imenoval je barona Andreja Winklerja, ces. kralj. deželnega predsednika o priliki desetletnice njegovega velezaslužnega, uspešnega in pravičnega delovanja svojim častnim meščanom.

Dunaj 18. marca. „Wiener-Zeitung“: Reichl, pristav deželne deske in zemljišnih knjig pri deželnem sodišči v Ljubljani, dobil povodom svojega umirovljenja naslov in značaj načelnika deželne deske.

Berolin 18. marca. „Wolffs Bureau“ javlja: Bismarck predložil včeraj prošnjo za svojo ostavko, kot državni kancelar in ministerski predsednik. Vsak hip se pričakuje, da bode cesar prošnji ugodil. Herbert Bismarck ostane še v uradu.

Berolin 18. marca. „Wolffs Bureau“: Časopisi javljajo, da je ostavka Bismarckova že vsprejeta ali se bode pa kmalu vsprejela.

Berolin 18. marca. „Tagblatt“ javlja: Ostavka grofa Herberta Bismarcka je nekda odklonjena.

Carigrad 18. marca. Veleposlanik Calice dobil veliki kordon Osmanijevega reda v briljantih.

Razne vesti.

* (Oporoka grofa Andrassy-ja) se je dne 15. t. m. razglasila. Največji del imetja je pokojnik odločil v to, da se osnujeta fidejkomisa za sinova njegova.

* (Novi carski dvorec.) Car je kupil Mihaelov dvorec, in se misli tja v kratkem z dvorom preseliti. Anižkin dvorec, kjer je sedaj bival car, bode se odkazal carjeviču, ki dobi svoj dvor. Mihaela dvorec je še bolj osamljen nego Anižkin dvorec in ga je zatorej izbral car za svoje bivališče, ker jako ljubi samoto.

* (Američanska svetovna razstava) bode v Chicagu. V tem mestu je zaradi tega veliko veselje. Mesto Chicago je neizrečeno hitro zrastle, in je sedaj jedno največjih v Ameriki, da si mu je bilo pred nekaterimi leti pogorelo 7000 hiš, ki so se seveda hitro na novo zgradile. Sedaj ima mesto nad milijon prebivalcev in skoro slednja železnica poišče si ondu svoje središče. Mesto je obsežnejše nego London, ker hiše neso na kupih zidane, temveč so v mestu veliki vrti, parki in dvoredi. L. 1847. je Chicago imel še le 40000 prebivalcev. Večina prebivalcev so Nemci. Posebnost tega mesta je, da so ob nedeljah napolnjene gostilne in gledališča, kar drugod v Ameriki ni navada. Vidi se torej, da so prebivalci največ inozemci.

* (Poljubi princezinje.) Ko se je poročila princesinja Sofija pruska s kraljevičem grškim, imela je dati 150 poljubov. Po tri poljube dobili so kralj Jurij, kraljica Olga, cesarica Friderik, cesar Viljem in cesarica Avgusta, drugi navzoči principi in princezinje pa po jeden poljub. Poljubi, ki jih je dobil ženin, pri tem še neso šteti.

* (Ukradena železna blagajnica.) Blizu Poznanja našli so v gozdu ukradeno blagajnico, katero so tatje odnesli z neke ruske postaje, a je neso mogli razbiti. V njej je bilo nad 30 tisoč.

* (Klokan izumira.) Istej osodi, kakor prvotni prebivalci Avstralije in Amerike pokore se tudi živali tamošnje v obeh zemljah, — počasi iznevajo in na mesto njihovo stopajo priseljenci iz stare zemlje, posebno pa se opazuje to ginevanje pri klokanu, živali, katera živi le v Avstraliji. Začetkom l. 1888. šteli so še 1.881.000 repov te živali, in koncem leta pomanjšalo se je njih število okroglo na 1 milijon. Omenjena žival je strašno požrešna, — sne vkljub temu, da je ni veliko več, — šestkrat toliko kot ovca in zaradi tega je ne varuje noben zakon pogina. Čimbolj zgineva klokan s površine avstralske, tem česče naletimo tamkaj priseljence — divje bivate. Bati se je, da bode v nekoliko letih klokan samo še v zoologičnih vrtih.

* (Oporoka čudaka.) Sodišče v Budimpešti je razveljavilo oporoko zdravnika dr. Adolfa Goldbergerja. S tem je razveljavljena tudi pokojnikova odredba, da se četrta milijona naloži tako dolgo na obresti, da bode svota narasla na 300 milijonov, potem naj se pa obresti te svote sleduje leto odločijo za dobrodelne namene.

* (Krepka žena.) Iz Novega Jorka se brzojavno poroča: Čuden dogodek pripetil se je v Gainesville v Texas v sodiščnej dvorani. Šestdesetletna, a jako obilna ženska ugovarjala je na denarno kazn, katero je naložil tamošnji sodnik njenemu soprogu, na rastopen način. V sodiščnej dvorani podrla je v prvo čuvaja „redu“ na tla, za tem mestnega zastopnika in potem župana, kateri je ob jednom sodnik. Potem je vse tri pretepla in segnala iz dvorane, v kateri je potem kake tri ure sama jako brezobzirno vladala. A ne samo dvorani, tudi žrtvam svojim, sodniškim oqobam pustila je sledove svoje izvanredne moči na — obrazih.

Šiguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
17. marca.
Pri **Slonu**: Wunderlich z Dunaja. — Stampfer iz Prage. — Aquaroti, Kaučič iz Gorice. — Pikel iz Postojne. — Weiner iz Hebe. — Ferk iz Radovljice. — Schuk iz Budapešte. — Högnigmann iz Kočevja.
Pri **Maliči**: Kupaček, Marklovski, Mayer, Wohlfahrt, Bock z Dunaja. — Novotny iz Hezendorfa. — Thoman iz Kočevja. — Terpotič iz Trbovelj. — Rosada iz Trsta.
Pri **Bavarskem dvoru**: Poch iz Grada. — Mech iz Sarbrücka.

Umrli so v Ljubljani:
V deželnej bolnici:
13. marca: Fran Justin, delavec, 20 let, za spridenjem krvi.
14. marca: Fran Žitnik, delavec, 73 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. marca	7. zjutraj	725.9 mm.	6.2°C	sl. szh.	dež.	0.20 mm.
	2. popol.	725.7 mm.	12.6°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	726.7 mm.	7.4°C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 8.7°, za 5.4° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 15. marca 1890.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	392,360.000 gld.	(— 2,169.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241,513.000 "	(— 171.000 ")
Portfelj	135,528.000 "	(— 3,468.000 ")
Lombard	22,891.000 "	(— 188.000 ")
Davka prosta bankovčena rezerva	56,820.000 "	(+ 2,558.000 ")

Dunajska borza
dne 18. marca t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld.	87.95	87.45
Srebrna renta	"	88.10	87.65
Zlata renta	"	110.05	109.90
5% marcna renta	"	102.20	102.80
Akcije narodne banke	"	935.—	933.—
Kreditne akcije	"	312.—	309.75
London	"	119.85	119.35
Srebro	"	—	—
Napol.	"	9.44	9.43
C. kr. cekini	"	5.61	5.62
Nemške marke	"	58.47 1/2	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	132.25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	177.25
Ogerska zlata renta 4%	"	102	15
Ogerska papirna renta 5%	"	98	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	"	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	186	—
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	153	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—	—

FRANCI
danes popoldne ob 3/4 na 5. uro, v tretjem letu svoje starosti, po dolgem in hudem trpljenju, preselil se na oni boljši svet.
Truplo predragega deteta se bode v sredo 19. t. m. ob štirih popoldne k sv. Krištofu prepeljalo in v lastno rakev položilo.
V Ljubljani, dne 17. marca 1890.
Frančišek in Felicita Kokalj stariši.
Adela, Štefanija in Felicita sestrice. (232)

Kljunače
sveže ustreljene, kupuje v vsakej množini komad po 80 kr. do 1 gld. (212-3)
J. TREO
v Kolizeji, II. nadstropje, vrata 42.

Izurjen notarski pisar
išče takoj službe.
Ponudbe vsprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (234-1)
Ponudba.
200 litrov najfinejšega, doma skuhanega, naravnega **brinovca**
po 2 gld. liter, v majhnem ali velikem naročilu, dobi se pri (206-4)
Franja Paulin-a v Šentrupertu (Dolenjsko).
Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

LE HOUBLON
FRANCOSK FABRIKAT
CAWLEY & HENRY
PARIS.
Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(5) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Blago za obleko
iz pristne ovčje volne, izvrstni **Brnski izdelki** v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja tovarniška zaloga sukna **Frank & Pernitza** v Brnu.
Uzorec zastoj. — **Gospodje krojači** dobé obilne in elegantno opravljene **knjige uzorcev** po originalnih tovarniških cenah.
Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilna društva i. t. d. i. t. d.
Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali **predpošiljati zneska.** (83-14)
Korespondenca v vseh jezikih.

Pobratimi.
Roman.
Spisal **dr. Josip Vošnjak.**
Cena 1 gold. 20 kr. (s počtno vred).
Svoji k svojim!
Veseloigra v 1 dejanju.
Spisal **dr. Josip Vošnjak.**
Cena 30 kr. (s počtno vred).
Obe knjigi dobivata se v „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
po znižani cen.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipa. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — VII. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
- 9. zvezek:** I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Gospodje agenti
zavarovalnih druzeb, kateri žele lep izreden zaslužek, blagovolijo naj svoje naslove, odnosno ponudbe, poslati upravnistvu „Slov. Naroda“ pod S. K. (212-2)
Na najnovejši in najboljši način **umetne zobe in zobovja** (1083-22)
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živa
zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Odlikovano v Parizu 1889 z zlato državno kolajno in v Gentu 1889 s srebrno državno kolajno.
500 mark v zlatu, če **Grolsch-ova obrazna orème** (Crème Grolsch) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grolsch v Brnu** (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo **Ed. Mahr**, parfumer. (818-12)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908-41)
v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva **Pariska plomba**, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti „svoje“ trajnosti zlato plombo.
Umetne zobe in **cela zobovja** ustavlja po najnovejših **ameriških metodah**, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamci.

Srbske naredne pesmi
o boju na Kosovem.
Iz zapišćine **Ivana Mohorčiča.**
V Ljubljani.
Založil **Dragotin Hribar**. — Tiskala „**Narodna Tiskarna**“ 1889.
Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbe in njih pesem, dobro došla.
Dobiti je v „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani za ceno **30 kr.**, po pošti **32 kr.**

Američanska urazbudilom
na sidro
s po noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.
MAYER-jeva tovarniška zaloga ur.
Dunaj, I., Bauernmarkt 12.
Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako poštno postajo. (187-5)

Blago za obleko.
Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za **uniforme** c. in kr. uradnikov, potem tudi za **veterance, gasilce, telovadce, H. r. e.**
Sukno za **billard** in **igralne mize**, loden tudi nepremočljiv za **lovske suknje, blago, ki se sme prati.**
Potni plačidi od gld. 4-12.
Vse to ceneje kakor kjer koli in je **najboljše trajne baže.**
Jan. Stikarofsky v Brnu.
Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskeji. Uzorec zastoj. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in najlepše **knjige uzorcev**. Pošiljatve nad gld. 10.— franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej **svetneji trgovini** se razume samo po sebi, da ostane mnogo **ostankov**, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene **ostanke nazaj**, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.
Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141-7)

Za c. in kr. državne uradnike

najcenejša in najboljša prodaja vseh predpisanih uniformskih predmetov, in sicer: sabel z jeklenimi nožnicami in brez njih, jermenov za

sablje, paradnih klobukov, kap, port, gumbov, roset, naramnikov, rokovic in kravat pri

J. S. Benedikt-u v Ljubljani.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Razprodaja.

Slavno občinstvo uljudno opozarjam, da sem prevzel M. Rössman-ovo

zalogo stekla

na Velikem trgu

ter razprodajam mnogo pod tovarniško ceno

najrazličnejše steklo, porcelan, beloprsteno robo, svetilnice, slike, ogledala, podobe, léstence itd. itd.

V obilno nakupovanje se priporočam odličnim spoštovanjem

P. Kajzel

(215—2)

steklar na Starem trgu.

NOVA PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Sestavil
Ivan Zeleznikar.

Založil
Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gld. 20 kr., s pošto 1 gld. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

Trgovina z železnino Albin C. Ahčin-a

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8
priporoča svojo bogato zbirko

nagrobni križev

pristno pozlačenih in najfinejše izdelanih, ali tudi surovih.

Dalje se priporoča za izdelovanje grobnih in cerkvenih omrežij (gavtrov) i. t. d.

(78—2)

Oznanilo.

Letošnji redni zbor kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske, pa tudi letošnji redni zbor hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani bodeta v nedeljo dne 13. aprila 1890 točno ob 10. uri dopoldne v dvorani tukajšnje Schreiner-jeve pivarne (Bierhalle), sv. Petra cesta.

Dnevni red kranjskega odseka:

- 1.) Kratko poročilo predsednikovo o delovanju uradniškega društva Avstro-Ogerske sploh in z ozirom na kranjskega odseka odbor.
- 2.) Potrditev odborovega računa za minulo leto 1889.
- 3.) Volitev novih odborov za opravilno leto 1890.
- 4.) Posvetovanje in sklep o predlogu, da se pri uradniškem društvu uporabljajo čisti prebitki primerno za olajšanje onih deležnikov, kateri so določen čas že plačevali zavarovalnino.
- 5.) Posamezni nasveti.

Na dnevnem redu zbora hranilnega in posojilnega uradniškega društva je izvrševanje pravic po §. 30. društvenih pravil.

Dnevni red se naznani p. n. društvenikom po pravilih pismeno.

V Ljubljani, dne 15. marca 1890.

Kranjskemu odseku načelnik:
Smolej.

Hranilnemu in posojilnemu uradniškemu društvu predstojnikov namestnik:
Vilibald Bregar.

Društvenik:
Anton Svetek.

(231)

Ker bržkone že 1. majnika 1890. leta odprem

notarsko pisarno v Tržiči na Gorenjskem

obrnem se tem potem do čislane občinstva v to svrhu, da naj se mi blagovoljno že sedaj objavljajo želje in ukazi, nanašajoči se na opravke bodisi notarskega, bodisi prepisnega (pravdnega) ali pa upravnega obsežka; kajti lahko se ti tako izvrševajo navzlic temu, da odstopi dose-danji c. kr. biležnik ter se premesti v Ráteče, ne da bi jih trebalo kam drugam oddajati.

V Kočevji, dne 14. sušca 1890.

Rupert Bežek

(228—2)

c. kr. biležnik za Tržič.

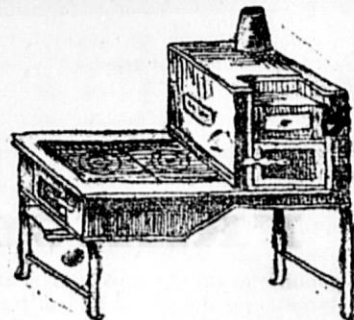
Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10
v velikem izboru in po zelo niski ceni

okove za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(9—12)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.